

Udenrigsministeren (Guldberg):

Når jeg tager ordet igen, er det, fordi der er stillet et par spørgsmål under drøftelserne, som det var naturligt at svare på nu. Men jeg vil da også benytte lejligheden til igen at understrege, at mit første indlæg i høj grad måtte hvile på nogle formelle forudsætninger.

Hr. Jørgen Peder Hansen og andre ordførere har stillet forskellige spørgsmål om initiativmuligheder, og der har også været nævnt nogle konkrete ting; jeg vil gerne sige, at det mener jeg er rart at få drøftet nærmere i udvalget. Det er således, at spørgsmålet om Namibiarådets sammensætning og eventuel dansk deltagelse vel nok er underkastet en vis udvikling, det må man erkende, og der er også en vis udvikling i gang, som det er blevet nævnt her, i andre vesteuropæiske lande i dette spørgsmål, så jeg ville mene, det var rimeligt, at man drøftede det under behandlingen af forslaget i udvalget og også så det lidt i sammenhæng med spørgsmålet om i hvert tilfælde for tiden Danmarks deltagelse i koloniudvalget. Der kan godt være nogle problemer.

Jeg vil gerne om dette og også om det andet konkret rejste spørgsmål om undervisningsinstituttet i Zambia, altså om bistandsproblemerne, sige, at vores generelle holdning også til de andre spørgsmål vil være, at vi naturligvis må respektere de formelle ting, men at dér, hvor der er mulighed for at tage initiativer, som kan gavne en udvikling i den retning, som der vist er almindeligt ønske om, kan jeg ikke se nogen grund til at man ikke skulle kunne finde frem til løsninger på det under nogle nærmere drøftelser.

Til sidst skal jeg kun sige til fru Kristine Helberg, at jeg går ud fra, at det, hun henviste til, var nogle pressemeddelelser om NATO-beredskabsstyrker. Jeg har også set disse meddelelser og for øvrigt benyttet lejligheden til at drøfte det med Sean MacBride, da han var her for få dage siden. Vi har undersøgt det, og jeg kan sige, at disse meddelelser savner ethvert grundlag og er urigtige.

Jørgen Peder Hansen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for den besvarelse, jeg har fået på de spørgsmål, jeg stillede. Jeg har lyst til at spørge ministeren

en gang til, om jeg i virkeligheden kan opfatte besvarelsen fra ministerens side som positiv.

Ministeren lovede, at vi skulle få en drøftelse i udvalget, og det er jeg meget taknemlig for. Jeg kan også godt se, at sådanne spørgsmål egner sig i særdeleshed til en drøftelse i et udvalg, men jeg savnede ligesom en lille bisætning f. eks. i retning af, at regeringen i øvrigt er positivt indstillet på forhånd over for en sådan drøftelse af disse to spørgsmål. Jeg var glad for, at hr. Stinus gav tilslutning til dette synspunkt.

Så skal jeg kun til sidst til hr. Ib Nørlund sige, at Danmark stemte jo for disse resolutioner, som hr. Ib Nørlund henviste til, i plenarforsamlingen. Vi gjorde det ikke i 4. udvalg, men der blev afgivet en særlig stemmeforklaring, og denne stemmeforklaring gik ganske kort og klart på, at når vi ikke kunne stemme for i udvalget, skyldtes det alene, at vi havde det synspunkt — og det vil jeg gerne have lov at understrege her — at spørgsmålet i virkeligheden hørte hjemme i sikkerhedsrådet, at det var dér, man skulle have det debatteret, det var dér, man skulle have taget stilling til spørgsmålet; men i plenarforsamlingen stemte vi sammen med de andre nordiske lande herfor.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg takker hr. Jørgen Peder Hansen for svaret, for det er jo derfra, det er kommet. Jeg er også blevet gjort opmærksom på, at man ændrede sin afstemning, da man kom i generalforsamlingen. Men oprigtig talt synes jeg ikke, det afsvækker det indtryk af valenhed, som denne holdning må skabe omkring Danmarks stilling, og i hvert fald er det langt fra dette med at udnytte alle pressionsmuligheder. Det, som gør det ekstra valent, synes jeg, er, at man så får det tilbagefald til sin oprindelige indstilling, som fremgår af begivenhederne i koloniudvalget i april måned. Jeg ville i og for sig gerne have, at udenrigsministeren svarede mig på, om man mener, det er rigtigt at indtage en så valen holdning.

Men det, som i hvert fald er kendsgerningen, er, at man har stemt for den FN-resolution, som jeg har citeret. Så kan man ikke sige, at man ikke har et juridisk grundlag for at gøre noget på dette område, man kan